

ตัวกู ของกู เหรอ...อืมมณะ..

นำเสนอเมื่อ : 31 มี.ค. 2552

ถ้าจะอยู่ในโลกนี้ อย่างมีสุข
อย่าประยุคต สิ่งทิ้งพอง เป็นของฉัน
มันจะสุข ผะกัระบาล ทานทั้งวัน
ต้องปลอยมัน เป็นของมัน อยาผันมา
เป็นของกู ในอำนาจ แห่งตัวกู
มันจะดู วุ่นวาย คลายคนบา
อย่างนอยก็ เป็นนกเขา เขาตำรา
มันคึกว่า "กู-ของ-กู" อยุ่รำไป
จะหามา มีไว ไชหรือกิน
ตามระบิล อย่างอิมหน้า ก็ทำได้
โดยไม่ตอง มันหมาย ไหอะไร
ผูกยึดไว ว่า "ตัวกู" หรือ "ของกู"
พุทธทาสภิกขุ

ที่มา:kroopra.net

พ่อค้าสูงอายุคนหนึ่งกำลังป่วยหนัก คนที่อยู่รอบข้างต่างลงความเห็น ว่า เขาคงจะมีโอกาสรอดยาก เขาถอนหายใจตาหายใจแผ่วๆ อยู่บนเตียงด้วยอาการที่นาสงสารยิ่ง

ภรรยาของฉันทูไหน ?” เขารวบรวมพลังถามขึ้นด้วยเสียงแผ่วเบา

ฉันทูนี้แล้ว ไม่ต้องห่วง ฉันทูไกลๆ นี้แล้ว” ภรรยาของเขาตอบ

ชายแก่งเงียบไปครู่หนึ่งแล้วถามขึ้นอีกว่า

ลูกชายคนโตของฉันทูไหน ?”

อยู่ที่นี้แล้ว ไม่ต้องห่วง”

ลูกชายคนกลางของฉันทูไหน?”

ลูกชายคนเล็กของฉันทูไหน?”

ทุกคนอยู่ที่นี้ ไม่ต้องเป็นห่วง ทำใจให้สบายๆ” ภรรยาของเขาพูดปลอบโยน

ชายแก่งอนนั่งอยู่ครู่หนึ่ง แล้วลุกพรวดขึ้นนั่งท่ามกลางความตกตะลึงของทุกคน

เขาจ้องตาอันลึกลงไปยังลูกๆ แล้วตวาดออกมาด้วยเสียงอันดังว่า

พวกแกมาอยู่ที่นี้กันหมด แล้วใครเผ้าหน้าร้านละ” **ขอบคุณ**